

Flotten Hemmet Sandlådan 2014

RECENSION: Flotten Hemmet Sandlådan 2014 av Kent Andersson, Bengt Bratt, i bearbetning och regi av Mattias Andersson, Göteborgs Stadsteater.

Först blir jag lite full i skratt, åter dessa stolar. Har det blivit Mattias Anderssons & Ulla Kassius signum? Stort avskalat scenrum, elva skådespelare sittande vid ett långt bord vända mot publiken. De läser sina inlägg ur manuspärmarna. Visserligen med ett underliggande driv som växer i intensitet och humor.

Projicerat över fonden är klipp och röster ur de tv-inspelningar som gjordes av pjäserna då (1967 och 1968) och av den dokumentär i svartvitt som Carin Mannheimer gjorde kring uppsättningen av Hemmet 1967. Alla har fortfarande hår, är unga och vackra. Utstrålar kreativitet, hopp och energi.

Mattias Andersson lyfter in röster från dagens göteborgare, enligt Backa Teater-koncept. Och många är oerhört berörande och visar hur långt det var mellan arbetarklassen och scenen på Götaplatsen. Frågan är om de funnit varann i dag?

Starkast tar mig en undersköterska i 70-årsåldern som tycker det var konstigt att folk kom och tittade på åldringsvården på teater och med emphasis försäkrade att om man skulle skildra dagens Hemmet från scenen skulle ingen orka se eländet.

Men så mycket mera speglingar kring då och nu är det inte. Jag har trevligt och berörs mellan varven. Jag lämnas i stort åt mina egna reflektioner, och det må vara gott så. Kanske?

Mot slutet undrar jag oroligt hur man ska hinna med Sandlådan också. Barnperspektivet, hur såg det ut då? Har det möjligen blivit bättre?

En snabb scenlösning, unga som bankar med spadarna på sina plastspänner, precis som då, och säger sina namn rakt upp och ner. En tv rullas en in, de vuxna skådespelarna ansluter och

bänkar sig – framför uppsättningen från då. Ridå!

Är föreställningen en eloge till den tid då teatern ställde sig mitt i samhället, i många gånger lyckade försök att lyfta vanligt folks verklighet på finkonstens tiljor? I ett erkännande att det gjordes jåkligt bra teater?

Men borde vi inte få med oss några funderingar om i dag, när vi har skillnader mellan olika grupper som t o m är värre än i slutet av 60-talet? Vi är tillbaka i 1910 års inkomstklyftor. Stora grupper trängs ut i fattigdom, sysslolöshet och ohälsa – av systemet, av politiskt fattade beslut. Nog finns det bottnar att hämta dagens pjäsmaterial ur?

Men kanske skulle det bli en helt annan föreställning?

Nu blev det banne mig en känsla av att det VAR bättre förr! Engagemanget var friskare, hoppet större, framtiden *skulle* bli bättre och "Fienden" hade häpet garden nere, fortfarande. Det är annat i dag. När marketingfirmor tar utredningsuppdragen från universiteten och PR-byråer och riskkapitalet omdanar den Nya samhällsordningen. Då låg framtiden inom räckhåll. Och den var bättre.

Är Flotten Hemmet Sandlådan 2014 tänkt som en väckarklocka, kanske? Frågan är om vi vaknar...

Maria Wallin

maria.wallin[at]socialpolitik.com

Flotten Hemmet Sandlådan 2014

Kent Andersson, Bengt Bratt och Mattias Andersson

Regi: Mattias Andersson

Scenografi: Ulla Kassius

Musik/ljuddesign: Anna Sóley Tryggvadóttir

Göteborgs Stadsteater 5 september-11 oktober 2014